



**Ježíš vložil hluchoněmému prsty do uší a řekl:
„Effatha!“**



**Ježíš vložil hluchoněmému prsty do uší a řekl:
„Effatha!“**

23. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 7,31-37)

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. (Ježíš) jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Tyto zeměpisné údaje nám prozrazují, že evangelium „putuje“ i do pohanských krajů.

Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ Ježíš bere nemocného stranou, aby se utajilo uzdravení. Nechce budit laciný dojem, že je „pozemský spasitel“. Uzdravení probíhá dotknutím se nemocných částí, přitom se Ježíš dotýká jazyka slinou, které se ve starověku přisuzovaly léčivé účinky (dotyk slinou byl později součástí křestního obřadu). Pozvednutí očí je znamením prosby o „nadlidskou sílu“ (totéž platí o povzdechu). Hluboké vdechnutí bylo považované za přípravný úkon proroka či uzdravovatele před samotným projevením mocné síly. Příkaz „otevři se“ je určený nemocnému (neschopnému slyšet), ne nemocným orgánům (nejedná se o množné číslo).

Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“ Uznání, že Ježíš „všechno dobře učinil“ připomíná Gn 1,31 („Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“): skrze Krista se tedy obnovuje „zraněné“ stvoření. Zákaz rozšiřovat zvěst o uzdravení je v linii s markovským tajemstvím Mesiáše - Ježíš nestojí o lacinou popularitu.

SHRNUTÍ

Pro pochopení této perikopy je velmi důležité mít před očima kontext: předcházející Ježíšův rozhovor s učedníky („Ještě nerozumíte? Máte snad zatvrzelé srdce? Máte oči a nevidíte? Ještě nechápete?“) a následující uzdravení slepého. Ve světle těchto dvou úryvků se ukazuje, že učedník je ten, kdo skutečně potřebuje otevření očí a uší.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Malé děti někdy neumí dobře mluvit, a tak musí chodit na tzv. logopedii, aby se naučily správně vyslovovat. Ale i když vlastně my všichni – mladší i starší – umíme hezky mluvit, často nedokážeme svými slovy druhým pomáhat k dobrému. Proto všichni potřebujeme být Ježíšem uzdraveni, abychom dokázali láskyplně naslouchat i mluvit a pomáhali tak druhým k dobrému.

Starší:

Lidé nejsou hluchí a němí jen po fyzické stránce, ale i po té duševní. Často ani my neslyšíme a neumíme spolu mluvit. Ježíš je tady proto, aby nás z tohoto zakletého stavu probral: když nasloucháme Jemu a přijímáme Jeho slovo do svého srdce, potom se naučíme i říkat právě to, co pomáhá k dobrému životu nejen nám ale i druhým...

Zkusme si

Mladší / Starší:

Když lidé Ježíšova slova rozhlašovali, museli si je jistě už aspoň trochu pamatovat. Zkuste někomu převyprávět obsah nedělního čtení, ale až ve středu nebo později – uvidíte, kolik si toho za tři dny pamatujete. Když příběh zapomenete, přečtěte si jej znovu.



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3



23. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 7,31-3